

VEJLEDNING OM SOLCELLEANLÆG I DET ÅBNE LAND

Plan & Miljø, Faxe Kommune

Gældende fra 11.12.2024

Indhold	
Baggrund og formål.....	3
1. Indledning.....	3
1.1. Baggrund.....	3
1.2. Formål med vejledningen	3
2. Redegørelse.....	3
2.1 Planlægningsmæssig begrundelse og multifunktionel.....	3
arealanvendelse.....	3
2.2 Landzone	3
2.3 Kystnærhedszone	4
2.4 De landskabelige interesser	4
2.5 Nabohensyn og afskærmende beplantning.....	4
Afskærmende beplantning.....	5
2.6 Natur og biodiversitet.....	5
2.7 Rekreative elementer og inddragelse af lokalsamfund.....	6
2.8 Grundvandsinteresser og boringsnære beskyttelsesområder (BNBO)	6
2.9 Infrastruktur til elnettet.....	6
Bilag 1:	8
Vejledning om udformning af beplantningsbælter og passager.....	8
Levende hegn	9
Bredden	9
Bredt levende hegn	9
Højde	10
Artsvalg	10
Sikring af god vækst.....	12
Opmærksomhedspunkter	12
Passager.....	12
Passager til mennesker/stier	12
Mindre faunapassager	13
Større faunapassager	13
Ledelinjer	13
Kombinerede fauna- og menneskepassager	14
Bilag 2:.....	15
PROCES: Hvem gør hvad og hvornår.....	15
Hvem afgør, hvor anlæggene skal placeres?	15
Dialog med udvikler	15
Offentlig høring og borgermøde	15
Faser.....	16
Fase 1:.....	16
Fase 2:.....	16
Fase 3:.....	16
Fase 4:.....	16
Fase 5:.....	16
Fase 6:.....	16

BAGGRUND OG FORMÅL

I. Indledning

Den 1. juni 2024 trådte Bekendtgørelse om planlægning for lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land (BEK nr. 440 af 03/05/2024) i kraft.

Bekendtgørelsen giver mulighed for at regulere opstilling af solcelleanlæg i det åbne land på baggrund af de vedtagne retningslinjer for solceller, som de er beskrevet i Kommuneplan 2025-2037.

I.1. Baggrund

Faxe Kommune oplever en stigende interesse for at etablere større solcelleanlæg i det åbne land. Anlæggene berører store arealer og kan fylde meget i landskabet, og det er derfor vigtigt, at de indpasses i det omkringliggende landskab og tager hensyn til nabobebyggelse, lokalsamfund, landskabelige og naturmæssige interesser og anden beskyttelse i det åbne land.

Disse hensyn afspejles i retningslinjerne.

I.2. Formål med vejledningen

Vejledningen beskriver de overordnede retningslinjer og principper for, hvad Faxe Kommune lægger vægt på ved placeringen af større solcelleanlæg i det åbne land.

Retningslinjerne understøtter ønsket om, at større solcelleanlæg skal kunne løfte flere interesser og give noget tilbage til lokalsamfundet. Derfor har vi fokus på multifunktionel arealanvendelse i det åbne land, som blandt andet øger biodiversiteten, beskytter grundvandet, åbner for rekreative muligheder og tilgodeser andre behov og interesser, hvor dette er muligt.

Særligt beplantningsbælter kan bidrage til andet end at sløre/skjule solcelleanlægget, idet beplantningen kan bidrage til spredningen af floraen og faunaen, og de levende hegn kan indeholde eksempelvis stier og frugttræer, der kan bidrage til lokalområdet.

I denne vejledning kan man derfor også orientere sig om forventningerne til udformning af beplantningsbælter og passager samt finde inspiration til dette.

2. Redegørelse

2.1 Planlægningsmæssig begrundelse og multifunktionel arealanvendelse

Det er relevant at bruge vores arealer til flere funktioner for at kunne opfylde de nationale mål om klima, landbrug, natur, energiproduktion, biodiversitet osv. Derfor er det relevant at samtænke interesser i projekter, der vedrører større solcelleanlæg. Det kan for eksempel være natur, rekreative værdier, friluftsliv, grundvandsbeskyttelse og klimatilpasning mv.

2.2 Landzone

Solcelleanlæg vil have en begrænset levetid (ca. 30-40 år), og det forudsættes, at arealerne til opstilling af solcelleanlæg kan reetableres til natur- eller landbrugsformål efter endt drift, og at anlæggene nedtages og skrottes. Derfor skal arealer udlagt til større solcelleanlæg fastholdes i landzone.

2.3 Kystnærhedszone

Planlægning for større solcelleanlæg i kystnærhedszonen kræver en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse. Den særlige planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse vil i alle tilfælde skulle afvejes i forhold til den påvirkning, som anlægget vil have på kysten og de hensyn, som kystnærhedszonen skal varetage.

2.4 De landskabelige interesser

Kulturlandskabet indeholder ligeledes mange værdier, som også er udpeget i kommuneplanen. Større solcelleanlæg på terræn skal så vidt muligt indpasses i landskabets karakter under hensyn til det enkelte områdes oplevelsesmuligheder, karakteristika og tilhørende anbefalinger, hvor følgende elementer skal overvejes i planlægningen:

- Skalamæssig indpasning
- Indpasning i landskabets struktur
- Landskabets karaktertræk
- Visuelle hensyn
- Fjernvirkning

Der kan som udgangspunkt ikke placeres solcelleanlæg indenfor værdifulde landskaber, landskabsfredninger, værdifulde kulturmiljøer eller kirkeomgivelser. Undtaget herfra er herregårds- og godslandskaber, såfremt der gennem en landskabsanalyse kan redegøres for, at anlægget er foreneligt med de hensyn, som landskabsudpegningerne i kommuneplanen skal varetage.

Ved placeringen i landskabet skal der tages hensyn til for eksempel landskabskarakteren, beskyttelseslinjer og beskyttede diger mm. En del af de landskabelige interesser er de naturværdier, der er samlet i Grønt Danmarkskort, og som har til formål at fungere som kommunens samlede helhedsplan for særligt værdifuld natur. Her indgår f.eks. Natura 2000-områderne på land og naturbeskyttelsesområder.

Det er vigtigt at tage hensyn til disse værdier i planlægningen.

Der kan godt være forhold uden for særlige naturmæssige og kulturmæssige beskyttelsesområder og udpegninger, som kan gøre et areal uegnet til placering af anlægget.

2.5 Nabohensyn og afskærmende beplantning

Da der er tale om meget store tekniske anlæg, er det svært at placere anlæggene helt væk fra beboelse. Afstanden til bebyggelse, der er registreret som bolig i BBR, skal minimum være 150 meter, dog 200 meter for boliger i byzone, sommerhusområder, landsbyer og sammenhængende bebyggede miljøer.

Sammenhængende bebyggede miljøer svarer til cirka 10 helårsbebyggede grunde, hvis haver grænser op til hinanden. Afstanden måles fra boligen til afgrænsningen af solcelleanlægget.

Ved solcelleanlæg forstås paneler, stivere, invertere og transformere, herunder en eventuel teknikbygning, et eventuelt hegn og eventuel afskærmning, herunder beplantningsbælter, som opstilleren etablerer i forbindelse med solcelleanlægget.

For at sikre, at ingen boliger bliver omkranset af solceller, fastsættes der differentierede afstandskrav på henholdsvis 150 meter (mod 1 side), 300 meter (mod 2 sider) og 750 meter (mod 3 eller flere sider), se figur 1.

Kravet om 150 hhv. 200 meter afstand og omkransning af solceller gælder

ikke for de boliger, som er ejet af ejeren af det areal, som solcelleanlægget opføres på.

Mindstekravet kan fraviges på baggrund af konkret vurdering for hver enkelt ansøgning, hvor opbakning til planlægningen fra de omkringboende naboer kan bidrage til en reduceret afstand, mens eksempelvis synlighed, terræn, udsyn, beplantning mv. kan bidrage til en større afstand.

Overfladerne på solcelleanlæg skal være antirefleksbehandlede for at minimere gener i forbindelse med genskin.

Afskærmende beplantning

For at et større solcelleanlæg ikke skal være for dominerende i landskabet, stilles der krav om afskærmende beplantning omkring anlægget. Formålet med beplantningen er at mindske det visuelle indsyn og mulige gener for naboer. Derfor skal beplantningen etableres senest ved ibrugtagning af solcelleanlægget.

Den afskærmende beplantning skal være en blanding af buske og træer, og skal efter fem vækstsæsoner fremstå sammenhængende og dækkende. Det er et krav, at beplantningen skal vedligeholdes, så den bevarer den afskærmende effekt. Beplantningen skal som udgangspunkt bestå af hjemmehørende arter, da det giver større chance for, at beplantningen trives.

For at sikre at de levende hegn også om vinteren skærmer anlæggene, skal stedsegrøn beplantning indgå i beplantningsbælterne.

Der skal også plantes ammetræer for hurtigt at skabe en afskærmende effekt. Ejer opfordres til at foretage beplantningen så tidligt i processen som muligt, således at beplantningen er etableret, når opstilling af solcellerne påbegyndes.

For udformning af beplantningsbælter og valg af arter, se bilag 2: Vejledning til udformning af beplantningsbælter og passager.

2.6 Natur og biodiversitet

Der er mange naturværdier i Faxe Kommune, som blandt andet kommer til udtryk i kommuneplanen og efter naturbeskyttelsesloven. Anlæg til større solcelleanlæg rummer også muligheden for at løfte nogle naturinteresser og fremme biodiversiteten. Den ændrede arealanvendelse fra landbrugsjord til solenergi kan give mulighed for at øge biodiversiteten i det åbne land.

Af konkrete tiltag til naturforbedringer kan nævnes: Afbrydelse af dræn så regn tilbageholdes på solcelleanlægget, så vandet løber langsommere til vandløb, etablering af vandhuller, dødt træ, stendiger/stenhøje som levesteder for firben og mårdyr og fremme af urter på solcelleparkens arealer for hjælp til bier.

Ved etableringen af solcelleanlæg vil der være store græsarealer mellem panelerne og i kanten af området. Etableringen og vedligeholdelsen af disse arealer skal bidrage væsentligt til anlæggets naturværdier. Det er for eksempel muligt at have græssende dyr gående til at vedligeholde arealet, så bevoksning under solceller holdes nede uden brug af mekaniske eller kemiske midler.

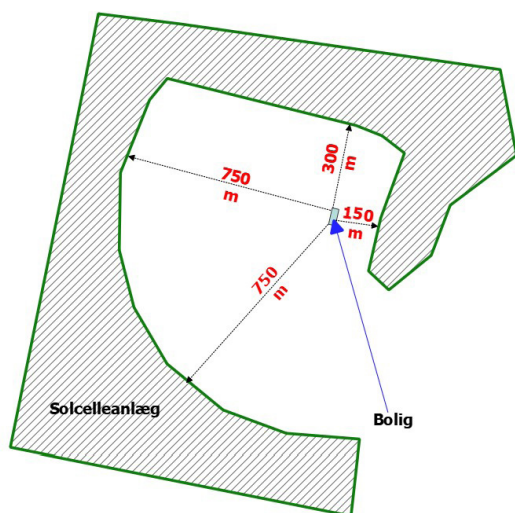
Derudover skal afskærmende beplantningsbælter etableres, så de kan fungere som levested og spredningskorridorer for insekter, svampe, dyr og planter. Af hensyn til eventuelle græssende husdyr og sikkerhed i forhold til adgangen til selve anlægget, kan der opstilles trådhegn på indersiden af be-

plantningsbælterne. Der skal benyttes trådhegn, der hæves minimum 15-20 cm fra terræn, eller vildthejn, så småvildt såsom hare, grævling og ræv kan passere uhindret.

Se endvidere bilag 2: Vejledning til udformning af beplantningsbælter og passager.

2.7 Rekreative elementer og inddragelse af lokalsamfund

Ved etablering af større solcelleanlæg i det åbne land skal der indtænkes

Figur 1: Principper omkring differentierede afstandskrav til boliger, hvis der opstilles solcelleanlæg til flere sider.

rekreative elementer. Det kan for eksempel være stiforbindelser igennem anlægget eller udenom anlægget langs beplantningsbæltet. Det kan også være udkigstårne, der giver mulighed for kig udover både det tekniske anlæg og området i øvrigt.

Med etablering af et solcelleanlæg er der mulighed for at skabe bedre adgang og forbindelse til naturen og landskabet blandt andet i forbindelse med de serviceveje, der skal etableres til drift og vedligeholdelse.

Jorden under solcellepanelerne skal som udgangspunkt tilplantes med græs/urter eller anden lav afgrøde, og plejen skal som hovedregel foregå ekstensivt ved eksempelvis afgræsning med dyr eller ved høslæt. Se endvidere bilag 2: Vejledning til udformning af beplantningsbælter og passager.

2.8 Grundvandsinteresser og boringsnære beskyttelsesområder (BNBO)

Solcelleanlæg indeholder transformestationer, som indeholder store mængder olie til elektrisk isolation og køling. Ved spild i forbindelse med påfyldning eller læk i forbindelse med uheld vil transformestationer derfor medføre en fare for forurening af grundvandet. BNBO bør derfor friholdes for transformestationer.

2.9 Infrastruktur til elnettet

Ved etablering af større solcelleanlæg skal forsyningen af el til det eksisterende forsyningsnet sikres. For at kunne levere den producerede strøm til elnettet kan det være nødvendigt at etablere en transformestation nær anlægget.

Anlægsejer skal tidligt i processen kontakte Cerius for en udtalelse om

tilslutning af solcelleanlægget. Nettilslutningsprocessen starter således altid med, at anlægsejer henvender sig til Cerius, der sikrer det videre forløb, som enten er en fortsættelse i eget selskab eller en aktivering af processen i Energinet.

BILAG I:

VEJLEDNING OM UDFORMNING AF BEPLANTNINGSBÆLTER OG PASSAGER

Levende hegn

De levende hegn har følgende formål:

- De skal sløre/skjule anlægget, så det er mindst muligt synligt udefra på både kort og lang afstand, så anlægget påvirker oplevelsen af landskabet i det åbne land mindst muligt.
- Desuden skal hegnene bidrage til spredningen af floraen og faunaen, så den biologiske mangfoldighed i det åbne land øges.
- Endvidere kan det levende hegn indeholde stier og frugttræer mv., der kan bidrage positivt til friluftslivet.

De levende hegn placeres rundt om anlægget. Levende hegn placeres på ydersiden af trådhegnet (figur 1).

Figur 1:
Skitse der viser placeringen af det levende hegn i forhold til trådhegn og paneler. Trådhegnet skal være 2 meter højt, så det store hjortevildt i mindre grad vil forsøge af forcere det, hvorved risikoen for skader på det store hjortevildt mindskes.

Solcelleanlægget kan med stor fordel placeres op ad eksisterende levende hegn, som eventuelt kan opgraderes, så disse fra start kan virke afskærmende.

Bredden

De levende hegn kan have forskellige bredder alt efter deres placering og primære formål. Udgangspunktet i nedenstående eksempler er en rækkeafstand på 1,5 meter og en planteafstand på 1,25 meter.

Hegnene rundt om anlægget skal som minimum bestå af 5 rækker beplantning. Et levende hegn med 5-6 rækker anvendes typisk omkring hele anlægget, hvor det kan bidrage til en god afskærmning og er til fordel for den biologiske mangfoldighed.

Denne bredde vil som udgangspunkt også have en afskærmende effekt i vinterhalvåret, hvor der ikke er blade på de løvfældende træer og buske, som hovedparten af det levende hegn vil bestå af.

Ved særlige forhold kan beplantningen bestå af ned til 3 rækker, hvilket eksempelvis kan gøre sig gældende for hegn mellem eventuelle sektioner.

Tre rækker giver ikke en fuldstændig afskærmning, særligt ikke i vinterhalvåret. Denne bredde kan bruges på begge sider af mindre gennemgående veje/stier, som ikke benyttes så meget, eller eventuelt på begge sider af en større faunapassage til hjortevildt. Et levende hegn med 3 rækker kan også bruges som afskærmning ved indkørsler.

Bredt levende hegn

Et bredt levende hegn over 5-6 rækker anvendes typisk, hvis anlægget er orienteret mod en landsby eller by. Herved får beboerne udsigt og eventuelt adgang til noget, der minder om skov. Det kan også anvendes, når anlægget

grænser op til et naturområde eller lignende, hvor det i høj grad kan bidrage til den biologiske mangfoldighed.

Et eksempel kunne være 10 rækker, hvilket svarer til en bredde på knap 15 meter.

Højde

Det levende hegn bør som minimum kunne opnå en højde på 4 meter og være højt nok til at kunne afskærme anlægget helt.

Kravet til den konkrete højde skal afspejle det konkrete anlæg, men også det konkrete landskab. Der kan således være krav om et højere hegn, hvis anlægget vurderes at være synligt på for eksempel længere afstand, og når der bruges bevægelige paneler, som både er højere og fremtræder mere urolige i landskabet.

Artsvalget, som beskrives i næste afsnit, kan med fordel tage udgangspunkt i arter, som opnår den ønskede højde. Som hovedregel må det levende hegn ikke topkappes eller beskæres horisontalt. Dette gælder også, hvis det levende hegn er et eksisterende levende hegn.

Artsvalg

Artsvalget skal tage udgangspunkt i afskærmning og biologisk mangfoldighed.

Omtanke i artsvalget kan desuden bidrage positivt til friluftslivet.

Det anbefales derfor, at artsvalget lever op til følgende:

En andel af buske på 50-75 % eller mere, for at opnå en god tæthed.

Lokalitetstilpassede arter, hvor der tages udgangspunkt i den lokale jordbund (bl.a. vådt/tørt og leret/sandet) og hvilke arter, der er karakteristiske i området, når der vælges arter.

Arter som bidrager til den biologiske mangfoldighed, som f.eks. tilgodeser vilde bestøvende insekter, planter, pattedyr og fugle.

Hårdføre arter.

Stedsegrønne arter for at mindske indkig. I et levende hegn på 5-6 rækker anbefales en andel af stedsegrønne arter på 25 % i 2-3 rækker, hvilket giver en god afskærmende effekt.

Frugttræer- og buske bl.a. til glæde for lokalbefolkningen.

Der kan bl.a. hentes inspiration i tabel I på næste side eller på www.plantevalg.dk.

Tabel 1: Tabellen viser en liste af hjemmehørende træer og buske, som kan bruges til inspiration. Tabellen er delvist kopieret fra bilag 1 i bekendtgørelse om tilskud til læhegn og småbeplantninger (BEK nr. 885 af 28/06/2017). OBS: Alle arterne er ikke nødvendigvis hjemmehørende i Faxe Kommune.

Latinsk navn	Dansk navn	Træ	Busk	Planter for bier m.m.
Acer campestre	Navr	X		X
Acer platanoides	Spidsløn	X		X
Acer pseudoplatanus	Ær	X		X
Alnus glutinosa	Rødel	X		
Betula pendula	Vortebirk	X		
Betula pubescens	Dunbirk	X		
Carpinus betulus	Avnbøg	X		
Cornus sanguinea	Rød kornel		X	X
Corylus avellana	Almindelig hassel		X	
Crataegus leavigata	Almindelig hvidtjørn		X	X
Crataegus monogyna	Engriflet hvidtjørn		X	X
Crataegus rhipidophylla	Koral-hvidtjørn		X	X
Euonymus europaeus	Benved		X	
Fagus sylvatica	Bøg	X		
Frangula alnus	Tørst		X	X
Fraxinus excelsior	Ask	X		
Hippophae rhamnoides	Havtorn		X	
Ilex aquifolium	Almindelig kristtorn		X	
Juniperus communis	Almindelig ene		X	
Lonicera xylosteum	Dunet gedeblad		X	X
Malus sylvestris	Skovæble		X	X
Pinus sylvestris	Skovfyr	X		
Populus tremula	Bævreasp	X		
Prunus avium	Fuglekirsebær	X		X
Prunus padus	Almindelig hæg		X	X
Prunus spinosa	Slåen		X	X
Quercus petraea	Vintereg	X		
Quercus robur	Stilkeg	X		
Rhamnus cathartica	Vrietorn		X	X
Ribes alpinum	Fjeldribs		X	X
Rosa canina	Hunderose		X	X
Rosa dumalis	Blågrøn rose		X	X
Rosa pimpinellifolia	Klitrose		X	X
Rosa rubiginosa	Æblerose		X	X
Salix aurita	Øret pil		X	X
Salix caprea	Seljepil	X		X
Salix cinerea	Gråpil		X	X
Salix pentandra	Femhannet pil		X	X
Sambucus nigra	Almindelig hyld		X	X
Sorbus aucuparia	Almindelig røn	X		X
Sorbus intermedia	Seljerøn	X		X
Taxus baccata	Taks	X		
Tilia cordata	Småbladet lind	X		X
Tilia platyphyllos	Storbladet lind	X		X
Ulmus glabra	Storbladet elm	X		
Viburnum opulus	Kvalkved		X	X

Sikring af god vækst

Det er essentielt, at de levende hegn vokser op hurtigst muligt. Ammetræer er derfor nødvendige. Disse gør, at det levende hegn bliver mere afskærmet i de første vækstsæsoner. Derudover vil lokalitetstilpassede arter give et godt udgangspunkt for god vækst.

Faxe Kommune opfordrer til, at der ikke bruges pesticider i forbindelse med plejen af det levende hegn. Der vil være forbud mod at bruge pesticider, hvis læhegnet plantes op ad beskyttet natur som for eksempel naturbeskyttelseslovens §3-områder og Natura 2000-områder.

Man skal udarbejde en beplantningsplan, som skal godkendes af Faxe Kommune, inden beplantningsbælterne etableres. Herudover vil lokalplanen også indeholde et afsnit med forudsætninger for ibrugtagning, hvilket i dette tilfælde betyder, at det levende hegn skal være plantet, inden solcelleanlægget kan tilsluttes til nettet.

Opmærksomhedspunkter

Der kan være situationer, hvor der er flere interesser i spil, som derfor kræver en konkret vurdering af placeringen og udformningen af det levende hegn.

Dette gælder for områder, hvor man i mindre grad overskrider grænsen til eller ligger tæt op ad kirkelandskaber, skovrejsning uønsket og naturområder beskyttet af naturbeskyttelseslovens §3 og Natura 2000-områder.

Der kan for eksempel være moser, som ikke tåler for megen skygge og opvækst af træer. Ved de fleste moser og overdrev sker der allerede en naturlig tilgroning, men presset vil stige yderligere, hvis der plantes et levende hegn ved siden af disse, og de ikke samtidigt græsses eller slås for at holde trævæksten nede.

Derudover skal der også laves en konkret vurdering for trafikforhold såsom den frie oversigt ved vejkryds, vejtilslutninger, vejsving og lignende. Eksempelvis bør beplantningsbælter ikke placeres nærmere offentlig vej end 1 meter. Der kan være andre forhold, som ikke er nævnt her.

En lokalplan gælder, indtil den erstattes af en ny lokalplan eller ophæves. Lokalplanens bestemmelser om levende hegn bortfalder derfor ikke, blot fordi en ejer nedlægger sit solenergianlæg. Bevarelse af de levende hegn vil være til gavn for den biologiske mangfoldighed, og de bør derfor ikke fjernes.

Passager

Passagerne gennem anlægget og afstandene imellem sektionerne skal udformes, så de er tilpasset de forventede brugere, det vil sige mennesker til fods, på cykel og i bil samt dyr i forskellige størrelser og med forskellig følsomhed overfor mennesker.

Passager til mennesker/stier

For at imødekomme lokale ønsker og forbedre friluftsmulighederne kan der med fordel integreres stier i projekterne.

Stier skal som hovedregel udlægges i minimum 3,5 meters bredde og anlægges i minimum 1,5 meters bredde for på den måde at skabe en afstand på ca. 1 meter til hver side af stien, så den ikke opleves som en tunnel. En servicevej kan med fordel anvendes til en stiforbindelse.

Stierne kan f.eks. placeres langs det levende hegn, der er omkring anlægget, eller på tværs gennem en passage i anlægget. Gennem passager bør stien

omkranses af levende hegn på begge sider. Stierne kan med fordel ledes forbi oplevelsespunkter som for eksempel en sø, en bænk, et udkigstårn eller en gravhøj.

Stierne skal i udgangspunktet anlægges som grusstier eller trampestier. Der kan med fordel også tænkes i tilgængelighed for for eksempel kørestolsbrugere, som dog stiller andre krav til udformningen.

OBS! I det omfang, der er tale om private veje og stier, påhviler vedligeholdelsen ejeren.

Når der sættes anlæg op, som dækker en eller flere langsider af en by eller landsby, vil det begrænse det visuelle vue. For at øge bokvaliteten for indbyggerne skal mellemrummet mellem landsby/byområde og anlæg kunne anvendes til friluftsliv og bidrage med et væsentligt naturindhold. Dette kunne være trampestier og selvgroet beplantning.

Mindre faunapassager

For at tilgodese spredning af lidt større pattedyr som hare, grævling og ræv, skal der som hovedregel laves passager i trådhegnet. Generelt er det en fordel med så stor en maskestørrelse som muligt, for at dyrene kan komme gennem hegnet.

Er maskestørrelsen mindre end 20x20 cm, skal en af nedenstående muligheder anvendes:

- Trådhegnet hæves 15-20 cm eller mere hele vejen rundt.
- En åbning i trådhegnet på 20x20 cm ned mod jorden for omtrent hver 50-100 meter eller ved ledelinjer i landskabet (levende hegn, diger, markskel osv.).

OBS! Det kan bestemmes på baggrund af en konkret vurdering, om trådhegnet skal hæves 15 cm, 20 cm eller mere over jorden, eller hvilke afstande der skal være mellem åbningerne på de 20x20 cm.

Større faunapassager

Såfremt et solenergianlæg er i konflikt med kommuneplanens udpegede naturinteresser, økologiske forbindelser, dyrevexler mv., skal der laves større faunapassager for at afhjælpe barriereproblemerne. Derudover kan der i den forbindelse laves tiltag, som styrker den biologiske mangfoldighed.

Der skal laves en lokal vurdering af det enkelte anlægs påvirkning på vildtet. Større faunapassager kan for eksempel komme i spil, hvis der er trækruter på tværs, eller hvis anlægget forhindrer vildtet i at færdes mellem to naturområder eller lignende.

Faunapassagerne skal tilpasses det konkrete anlæg, og der skal tages udgangspunkt i det konkrete område og dets arter. Generelt gælder det, at faunapassager skal følge anbefalingerne i *Vejregel Fauna- og menneskepassager – en vejledning, Anlæg og Planlægning (udgivet af Vejdirektoratet m.fl. i 2011)*.

Ledelinjer

Der skal laves tiltag, så den tilsigtede flora og fauna i praksis kommer til at bruge passagerne. Der kan være behov for ledelinjer og lignende. Der findes mange former for ledelinjer, og generelt gælder det, at faunapassagerne og deres ledelinjer skal leve op til beskrivelserne i *Vejregel Fauna- og menneskepassager – en vejledning, Anlæg og Planlægning (udgivet af Vejdirektoratet m.fl. i 2011)* eller lignende.

OBS! Husk altid at overveje, om lokalplanområdet skal udvides, hvis der skal laves ledelinjer hen til faunapassagerne, og om vildtet vil bruge den planlagte passage.

Kombinerede fauna- og menneskepassager

Som udgangspunkt er det ikke en god ide at kombinere større faunapassager og stier, særligt ikke når det gælder hjortevildt (med undtagelse af råvildt). Møder en gående med en hund et hjortevildt, vil det stresser vildtet, som vil prøve at slippe væk, selvom det skal hoppe over høje hegn. Dette er ikke hensigtsmæssigt hverken for vildtet eller solpanelerne, som vildtet kan hoppe ind til. Derudover vil duftsporet fra hunden reducere vildtets brug af passagerne. Der kan således være tilfælde, hvor ønsket om stier ikke kan forenes med faunapassager.

Råvildtet er ikke lige så følsomt overfor at skulle dele passage med mennesker. Så det at kombinere stier med faunapassager kommer i høj grad an på, hvilke arter faunapassagerne er tiltænkt. Det er altså vigtigt at være ekstra opmærksom, hvis der arbejdes med kombinerede passager til vildtet og mennesker.

BILAG 2:

PROCES: HVEM GØR HVAD OG HVORNÅR

Hvem afgør, hvor anlæggene skal placeres?

Når en virksomhed indsender en ansøgning til Faxe Kommune om opstilling af et solcelleanlæg, har virksomheden som regel indgået aftale med lodsejeren/lodsejerne af et afgrænset areal, de ønsker at opstille anlægget på.

Når kommunen behandler ansøgningen, vurderer vi, om arealet er egnet. Dette sker ud fra vores retningslinjer for opstilling af solcelleanlæg i det åbne land. Hvis ansøgningen strider mod retningslinjerne, får ansøgeren afslag. Hvis arealet vurderes egnet, bliver det forelagt Plan & Kulturudvalget, der kan vælge at gå videre med projektet i form af en igangsætning af plangrundlaget.

Man kan derfor sige, at det er virksomhederne, der foreslår, hvor anlæggene skal placeres, og Faxe Kommune der vurderer, om de enkelte placeringer er egnede.

Faxe Kommune har fokus på, at alle solcelleprojekter tager højde for landskab, natur og miljø, og at lokale borgere og andre interessenter høres, inden der træffes endelig beslutning om etablering af anlægget.

Dialog med udvikler

Faxe Kommune opfordrer alle udviklere til at gå i dialog med naboer, inden de indsender en ansøgning om et energianlæg.

Ofte inviterer udviklerne naboer, lodsejere og andre interesserede med i en borgergruppe, hvor de sammen kan snakke om, hvordan et energianlæg kan placeres, så det gavner området bedst muligt.

Flere udviklere vælger at indgå individuelle aftaler med de naboer, der bliver berørt mest. En aftale kan for eksempel bestå af en kompensation eller særlige tiltag, der kan forskønne udsigten eller adgangen til området.

Offentlig høring og borgermøde

Igennem planprocessen er der to perioder med offentlige høringer, hvor det er muligt at indsende bemærkninger til Faxe Kommune:

Den første høring varer fire uger, og det er den for-offentlige høring, hvor der indkaldes ideer og forslag til projektet samt afgrænsning af miljøvurderingen. Høringen kaldes derfor også idefasen.

Høringen ligger helt i starten af planprocessen. Faxe Kommune udsender et ideoplæg, hvor projektforslaget er beskrevet samt et udkast til afgrænsningsrapport i forhold til indholdet i miljøvurderingen, og det oplyses, hvordan du kan indsende bemærkninger. Det kan være, at der er forslag til tiltag, som kan skabe værdi for lokalområdet. Det kan også være, at der er noget, der skal være en særlig opmærksomhed på.

Den næste offentlige høring strækker sig normalt over otte uger. Høringen sker, når der foreligger et forslag til kommuneplantillæg og lokalplan med tilhørende miljørapporter. Der bliver også afholdt et borgermøde i denne høringsperiode, hvor Energistyrelsen vil informere om de særlige ordninger, der er for kompensation til naboer til et solcelleanlæg. Udvikler og Faxe Kommune vil ligeledes deltage i borgermødet.

Planprocessen strækker sig typisk over mere end et år fra første kontakt til naboer frem til vedtagelse af et kommuneplantillæg og en lokalplan.

Faser

Fase 1:

Udvikler indsender ansøgning om et energianlæg til kommunen. Kommunen forventer, at udvikler indgår i en tidlig dialog med naboerne. Administrationen indgår i indledende dialog med udvikler, og beder eventuelt om at få tilpasset projektet, så det er i overensstemmelse med retningslinjerne. Projektet forelægges Plan & Kulturudvalget, der kan vælge at igangsætte planlægningen af plangrundlaget eller at afvise det.

Fase 2:

Indkaldelse af ideer og forslag til projektet samt afgrænsning af miljøvurdering. Opsamling på høringsvar, der forelægges Plan & Kulturudvalget til orientering.

Fase 3:

Udarbejdelse af forslag til kommuneplantillæg og lokalplan med tilhørende miljøvurderinger. Eventuelle supplerende undersøgelser foretages.

Fase 4:

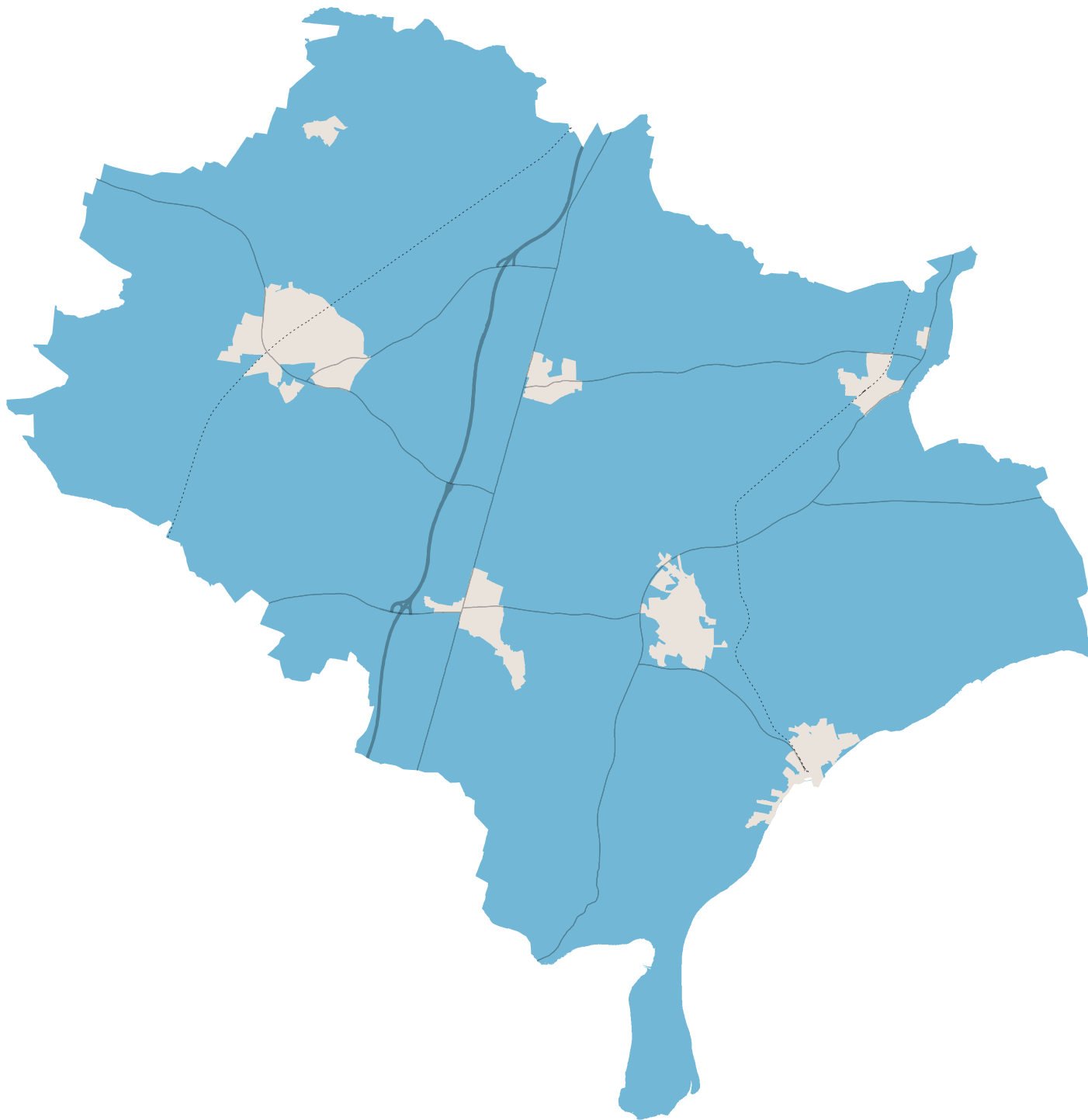
Politisk godkendelse af forslag til kommuneplantillæg og lokalplan med tilhørende miljøvurderinger. Eventuel tilretning af forslag til kommuneplantillæg og lokalplan. Offentlig høring i otte uger af forslag til kommuneplantillæg, lokalplan og miljøvurderinger. Borgermøde med deltagelse af udvikler, Energistyrelsen og Faxe Kommune. Opsamling på høringsvar.

Fase 5:

Politisk gennemgang af høringsvar og endelig vedtagelse af kommuneplantillæg og lokalplan samt godkendelse af udkast til §25-tilladelse. Eventuel tilretning af kommuneplantillæg, lokalplan og §25-tilladelse. Offentlig bekendtgørelse af kommuneplantillæg og lokalplan samt udkast til §25-tilladelse. Klagefrist i fire uger.

Fase 6:

§25-tilladelse, byggetilladelse og eventuelle andre tilladelser til projektet meddeles. Klagefrister iht. pågældende lovgivning. Projektet realiseres.

Faxe Kommune
Center for Plan & Miljø
Frederiksgade 9
4690 Haslev